

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B3-16Cpr/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518201218
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:2518201218.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete, v spore žalobcu: A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. A. XXX, XXX XX E. F. F. proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00151866, o neplatnosť okamžitého skončenia štátno-zamestnaneckého pracovného pomeru, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podaním, pôvodne doručenom Okresnému súdu Piešťany dňa 30.04.2018 a Okresnému súdu Bratislava III postúpenému dňa 14.01.2019, domáhal voči žalovanému označenému ako: Slovenská republika, Ministerstvo vnútra SR a Okresný úrad Piešťany, určenia neplatnosti okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 71 ods. 1 písm. c) v spojení s § 78 zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe, ďalej náhrady mzdy a rozdielu na mzde podľa § 96 zákona o štátnej službe (žalobca je od 01.04.2018 znovu zamestnaný v štátnej správe) a náhrady trov konania. Žalobca neskoršími podaniami zo dňa 30.05.2019 (čl. 66), opätovne 16.09.2019 (čl. 84) a dňa 04.03.2020 (čl. 95) upresnil označenie žalovaného a to: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky so sídlom Pribinova 2, Bratislava s odôvodnením, že pri vyplňaní elektronického formulára sa pomýlil a zároveň ďalším podaním zo dňa 17.07.2020 navrhol Ministerstvo vnútra SR pribrať do konania ako žalovaného podľa § 79 C.s.p. s tým, že voči Slovenskej republike následne vezme žalobu späť. Žalobca na základe výzvy súdu uznesením podľa § 129 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) zo dňa 08.01.2021, sp. zn.16Cpr/1/2019-101, s poučením na odstránenie väd podania ohľadom väd žalobného petitu v časti mzdových nárokov, súdom vytýkané vady žaloby v časti žalovaných peňažných nárokov žalobca neodstránil ani na výzvu súdu a ani neskôr.

2. Súd za daného stavu následne uznesením podľa § 129 ods. 3 C.s.p. sp. zn.16Cpr/1/2019-104 zo dňa 31.05.2022, právoplatným dňa 27.07.2022 z dôvodu, že žalobca neodstránil súdom vytknutú vadu podania (neuviedol výšku peňažného plnenia alebo predpoklady pre výpočet mesačnej mzdy), v časti náhrady mzdy a náhrady rozdielu mzdy podanie žalobcu odmietol. Zároveň týmto uznesením súd zamietol návrh žalobcu zo dňa 17.07.2020 na pristúpenie žalovaného do konania, nakoľko posúdil označenie žalovaného v elektronickom podaní za zrejmu nesprávnosť, žalobca túto zrejmu chybu v označení žalovaného odstránil a preto bol návrh na pribratie MS SR ako žalovaného za bezpredmetný s tým, že ďalej konal so žalovaným Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky.

3. Predmetom sporu preto zostal nárok žalobcu voči žalovanému (MV SR) o určenie neplatnosti okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, dané žalobcovi žalovaným písomne listom zo

dňa 01.03.2018 podľa § 71 ods. 1 písm. c) v spojení s § 78 zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe (ďalej len „zákon o štátnej službe“).

4. Skutkovým základom žaloby boli tvrdenia žalobcu (§ 150 C.s.p.), že žalobca dňa 03.02.1997 uzatvoril pracovnú zmluvu s Okresným úradom Piešťanoch na dobu neurčitú, na pozíciu referenta okresného úradu, dňa 26.02.1999 bol poverený zastupovaním vedúceho odboru civilnej ochrany obyvateľstva OÚ v Piešťanoch a dňa 31.08.1999 bol vymenovaný do funkcie vedúceho civilnej ochrany obyvateľstva a obrany OÚ v Piešťanoch, ktorú vykonával nepretržite. Dňa 01.07.2002 bol žalobca Rozhodnutím o vymenovaní do štátnej služby, vymenovaný do funkcie okresného radcu - vedúceho odboru civilnej ochrany obyvateľstva a obrany na OÚ v Piešťanoch, pričom v štátnej službe bol do dňa 02.03.2018 s naposledy priznaným funkčným platom 1.255,00 eur. Žalobca ďalej uviedol, že mu bola dňa 10.01.2018 doručená Výzva na vyjadrenie štátneho zamestnanca vo veci porušenia služobnej disciplíny, z ktorej vyplývalo, že prednosta okresného úradu na základe kontroly záznamov vedených v aplikácii AVL/elektronická kniha jász, záložka „Neschválené jazdy“ za rok 2017, našiel jazdy, ktoré podľa neho pravdepodobne nesúvisia s výkonom služobných úloh a konštatoval porušenie § 111 ods. 1 písm. m) zákona o štátnej službe žalobcom, použitím služobného motorového vozidla na súkromné účely a ďalej tiež porovnaním záznamov z knihy jász a evidenciu príchodov a odchodov, zistil nezrovnalosti naznačujúce porušenie § 111 ods. 1 písm. j) zákona o štátnej službe zo strany žalobcu. Žalobca sa k výzve vyjadril písomne dňa 23.01.2018 a následne aj osobne po ukončení práceneschopnosti na zasadaní poradnej komisie dňa 01.02.2018, pričom 05.02.2018 bol vyzvaný na doplnenie vyjadrenia, ktoré doplnil dňa 13.02.2018. Dňa 21.02.2018 poradná komisia odporúčacím stanoviskom oznámila prednostovi Okresného úradu Piešťany, že dospela k záveru o miernom porušení služobnej disciplíny žalobcom. Následne dňa 23.02.2018 bol žalobca prizvaný na poradnú komisiu zvolanú prednostom okresného úradu, kde sa žalobca odmietol vyjadrovať k otázkam žalovaného, nakoľko svoje stanovisko povedal už poradnej komisii. Žalobca ďalej uviedol, že dňa 01.03.2018 o 10:30 hod. osobne prevzal písomné Upozornenie o závažnom porušení služobnej disciplíny a v ten istý deň, o 13:35 hod. prevzal sporné Okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 71 ods. 1 písm. c) v spojení s § 78 zákona o štátnej službe. Žalobca bol listom – Výzvou na dobrovoľné plnenie náhrady škody zo dňa 22.03.2018, ktorý prevzal dňa 28.03.2018, vyzvaný na úhradu škody vyčíslenej vo výške 37,91 eur, pričom ešte pred doručením výzvy žalovaný podal na žalobcu trestné oznámenie. Žalobca opísal, že jeho pracovné vzťahy so žalovaným sa vyostřili po tom, čo žalovaný prijal na odbor, kde pracoval žalobca svojho známeho - bývalého spoločníka žalovaného vo firme, ktorý odmietol plniť príkazy žalobcu a vykonávať prácu, s ktorou žalobca nebol spokojný, pričom po viac ako ročnej práceneschopnosti tento zamestnanec požiadala o rozviazanie pracovného pomeru. Ďalšie problémy nastali pri vypratávaní priestorov skladu civilnej obrany (CO) na Bratislavskej ulici v Piešťanoch s termínom vypratania do decembra 2017, kedy žalovaný vyvíjal na žalobcu nátlak ohľadom termínov vypratávania a žalobca bol so žalovaným preto permanentne v konflikte. Dňa 31.03.2017 bol žalobca poučený, že sa zavádza do prevádzky monitorovací systém na zaznamenávanie priebehu jazdy vykonanej služobným vozidlom a bol mu odovzdaný identifikačný kľúč vozidla, pričom k uvedenému dňu bol monitorovací systém síce v služobnom vozidle nainštalovaný, ale len v testovacej funkcii a až po 31.03.2017 spíňal všetky náležitosti podľa § 172 ods. 2 zákona o štátnej službe. Žalobca absolvoval preškolenie k aplikácii AVL/elektronická kniha jász, dňa 25.05.2017. Ďalej žalobca uviedol, že 01.12.2017 mu ako vedúcemu odboru bolo žalovaným oznámené, že rozdeľoval odmeny podriadeným zamestnancom žalobcu tak, že odmenu dostal len jedna pracovníčka odboru a ostatní nedostali nič, čo žalobcu nahnevalo, nakoľko všetci jeho podriadení zamestnanci si plnili svedomito svoje úlohy nad rámec svojich povinností aj tým, že vykonávali manuálnu prácu v sklade civilnej ochrany. Uviedol, že odmenená pracovníčka bola členkou rovnakej politickej strany ako žalovaný, čím došlo k porušeniu princípu štátnej služby o politickej neutralite jeho zamestnancov. Žalobca samotný výkon kontroly, zistené nedostatky a načasovanie kontroly považoval za vyústenie uvedených sporov, nakoľko priamy nadriadený žalobcu vykonal kontrolu jeho práce až po dlhej dobe od doby, keď boli priestory garáže a skladu CO na Bratislavskej ulici vypratane a pripravené na odovzdanie. Považoval za ťažké v decembri obhajovať jazdy aj dochádzku z februára a marca, tzn. s odstupom desiatich mesiacov, poukazujúc aj na náročnosť a špecifickosť práce na odbore krízového riadenia, kedy ako vedúci odboru musel byť permanentne k dispozícii, v služobnej pohotovosti nielen v pracovnom čase. Ďalej žalobca uviedol, že dňa 11.10.2017 absolvoval s G. B. služobnú jazdu do H. a po návrate na pracovisko mu žalovaný vytkol vybočenie z plánovanej trasy, z čoho je zrejmé, že žalovaný v tento deň v systéme sledoval služobné jazdy žalobcu. Nakoľko sú neschválené jazdy v systéme viditeľne odlišené, už v tomto čase si ich žalovaný musel všimnúť a napriek tomu nekonal. Na základe uvedených skutočností sa žalobca domnieva, že žalovaný plánoval

a načasoval úsilie zbaviť sa ho, čo potvrdzuje aj fakt, že 05.02.2018 pred zasadnutím poradnej komisie, navrhol prednosta okresného úradu žalobcovi, aby sa dobrovoľne vzdal funkcie vedúceho odboru. Zároveň prednosta navrhol I. J., aby sa zúčastnila výberového konania na miesto vedúcej odboru s tým, že žalobca by bol preložený na uvoľnené miesto po nej, kedy žalobca pochopil, že snahu žalovaného bolo dostať ho z funkcie vedúceho odboru. Okrem toho žalobca tvrdil, že žalovaný vyvíjal nátlak na členov poradnej komisie, ktorá dňa 01.02.2018 dospela k záveru, že v jeho prípade sa jedná o mierne porušenie služobnej disciplíny, avšak po nátlaku žalovaného na predsedníčku poradnej komisie a jej členov, sa členovia dohodli na ďalšom stretnutí a vyžiadali si stanovisko žalobcu. Následne dňa 15.02.2018 si žalovaný zavolať G. B. a dohovárať mu ako má postupovať komisia, ktorá zasadala dňa 20.02.2018 a nedospela k žiadnemu záveru. Žalovaný podľa žalobcu vyvíjal nátlak na K. F. a G. B., aby zmenili svoje rozhodnutie tak, že sa jedná u žalobcu o závažné porušenie služobnej disciplíny a opätovne aj dňa 22.02.2018 prednosta vyvíjal nátlak na K. F., aby zmenil svoje stanovisko. Žalobca uzavrel, že za 21 rokov svojej odbornej praxe vo funkcii vedúceho odboru nemal konflikty so žiadnym svojim nadriadeným prednostom okresného úradu, bol politicky nestranný, plnil si svoje úlohy svedomite a profesionálne, zastával funkciu štatutárneho zástupcu prednostu OÚ pri rôznych nominantoch politických strán, budoval odbor od jeho začiatkov, riešil mnohé mimoriadne udalosti v okrese Piešťany (pôvodne v roku 1997, zosuv svahu v roku 2014 a 2015, lokálne povodne vo viacerých obciach atď.), pričom všetky boli vyriešené bez problémov, profesionálne, na čom majú samozrejme zásluhu aj podriadený žalobcu a zástupcovia obcí, s ktorými bola po celé tie roky vždy korektná spolupráca na profesionálnej úrovni.

5. Žalobca na preukázanie skutkových tvrdení pripojil k žalobe nasledovné listinné dôkazy: Pracovnú zmluvu zo dňa 03.02.1997, Rozhodnutie o vymenovaní do štátnej služby, vymenovanie do funkcie zo dňa 31.08.1999, poverenie zo dňa 26.02.1999, Opis štátnozamestnaneckého miesta zo dňa 01.06.2017, Interný list číslo 3/2017, Oznamenie o výške a zložení funkčného platu štátneho zamestnanca č. L./XXXXXX-XXX zo dňa 17.01.2018, Protokol o odovzdaní a prebratí identifikačného kľúča vodiča zo dňa 31.03.2017, Služobné hodnotenie zo dňa 05.01.2018 a dňa 01.03.2018 a Okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru č. XXXX/XXXXXX/XXX zo dňa 01.03.2018. Žalobca ďalej navrhol na preukázanie svojich tvrdení vypočuť ako svedkov zamestnancov odboru krízového riadenia Okresného úradu Piešťany : G. D. B., A. G. G., I. D. J. a člena poradnej komisie K. A. F. a ďalej zástupcov obcí okresu Piešťany (Trebatice, Ducové, Banka, Prašník a Dolný Lopašov)

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 08.08.2018 a zo dňa 17.09.2018 v prvom rade vzniesol námietku nedostatku miestnej príslušnosti Okresného súdu Piešťany na konanie a námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, označeného ako: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra SR, Okresný úrad Piešťany, s odkazom na § 15 ods. 1 písm. a) a ods. 3 a § 176 zákona o štátnej službe, z ktorého je zrejmé, že Slovenská republika nie je pasívne vecne legitimovaná v spore, ale takýmto subjektom je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ako služobný úrad štátneho zamestnanca na okresnom úrade. V tejto súvislosti namietal zmätočnosť žaloby, pretože Okresný úrad Piešťany ako preddavková organizácia MV SR nemá právnu subjektivitu a stranou sporu môže byť len v rámci svojej pôsobnosti podľa § 2 ods. 4 zákona č. 180/2013 Z. z. organizácii miestnej štátnej správy v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 180/2013 Z. z.“), nakoľko na základe reformy verejnej správy (zák. č. 345/2012 Z. z. a zák. č. 180/2013 Z. z.), sa zaniknuté obvodné úrady ako samostatné rozpočtové organizácie zmenili na okresné úrady, ako preddavkové organizácie MV SR a služobným úradom zamestnancov okresného (predtým obvodného) úradu, sa stalo Ministerstvo vnútra SR. Z dôvodu, že ide o dva odlišné subjekty, je označenie žalovaného zmätočné a neurčité, nie je možné posúdiť koho žalobca považuje za žalovaného a teda či je daná pasívna vecná legitímácia v prejednávanej veci, nakoľko v spore týkajúcom sa štátnozamestnaneckého vzťahu sú stranami sporu štátny zamestnanec a služobný úrad, ktorý nie ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, tzn. v danom prípade MV SR.

K meritu veci žalovaný s poukazom na zákonnú úpravu podľa § 78 ods. 1 a § 118 a nasl. zákona o štátnej službe uviedol, že v prípade podozrenia, že štátny zamestnanec porušil služobnú disciplínu je potrebné ustanoviť komisiu, ktorá konanie zamestnanca preskúma a na základe správy tejto komisie následne postupuje príslušný nadriadený s personálnou právomocou. V danom prípade žalobca prevzal Oznamenie o porušení služobnej disciplíny dňa 01.03.2008 a štátnozamestnanecký pomer s ním bol skončený toho istého dňa 01.03.2018, z čoho je zrejmé, že bola dodržaná zákonom stanovená lehota a aj postup prednostu okresného úradu podľa príslušných interných predpisov žalovaného. Nakoľko žalobca nepoprel oprávnenie prednostu konať vo veci a ani jeho postup pri

evidencii jász, tieto skutočnosti sú nesporné a preto žalovaný nenavrhuje vykonať dokazovanie príslušnými internými predpismi. Z ďalších tvrdení žalobcu, ktoré sú podľa žalovaného len v rovine názorov žalobcu a neboli podporené žiadnymi dôkazmi, vyplýva, že pociťoval na pracovisku negatívne pracovné vzťahy, no nie je zrejme z akého dôvodu považuje za neplatné okamžité skončenie jeho štátnozamestnaneckého pomeru. Žalovaný poukázal na to, že žalobca v žalobe nepopiera, že vykonal jazdy tak ako to bolo vytykané v oznámení o porušení služobnej disciplíny, pričom len stručne poukázal na priebeh skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Zo žaloby je zrejme, že žalobca nespochybňuje skutočnosť, že došlo k porušeniu služobnej disciplíny a preto je žaloba nedôvodná. Okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru bolo vypracované a doručené žalobcom v zákonnej lehote, pričom žalobca tvrdenia žalovaného v predmetnom oznámení žiadnym spôsobom nespochybnil. Žalovaný preto navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

7. V ďalších písomných vyjadreniach k vyjadreniu žalovaného, žalobca ozrejmil, že len omylom označil ako žalovaného štát - Slovenskú republiku, pričom ako žalovaného mienil označiť Ministerstvo vnútra SR. Uviedol, že neporušil závažným spôsobom služobnú disciplínu a preto nebol daný dôvod na okamžité skončenie jeho štátnozamestnaneckého pomeru. Zotrvával na predchádzajúcich vyjadreniach, ktoré len zopakoval. Poukázal na internú normu zamestnávateľa – čl. 18 ods. 2 a 3 nariadenia MV SR č. 57/2017 o služobnom poriadku štátnych zamestnancov (ďalej len „Nariadenie“), ktorým je viazaný štátny zamestnanec aj služobný úrad a v ktorom je uvedený výpočet, čo sa považuje za hrubé a čo za menej závažné porušenie služobnej disciplíny, pričom z jeho ustanovení je evidentné, že žalobca neporušil služobnú disciplínu závažným spôsobom. Žalobca okrem toho namietal aj nedostatočné skutkové a právne vymedzenie OSPP zo dňa 01.03.2018, nakoľko (i) podľa tvrdenia žalovaného mal žalobca porušiť § 111 ods. 1 písm. m) zákona o štátnej službe, (ii) uvedené ustanovenie zákona obsahuje 6 skutkových podstát, ktoré ho môžu naplňať a (iii) zamestnávateľ je povinný dostatočne presne uviesť, akého porušenia sa mal zamestnanec dopustiť a toto presne skutkovo vymedziť.

8. Žalobca k písomnému vyjadreniu na preukázanie svojich tvrdení pripojil: Vestník MV SR z 29.05.2017 čiastka 33, ročník 2017 – Nariadenie služobného úradu MV SR č. 56 o personálnej pôsobnosti vo veciach štátnozamestnaneckých vzťahov a Nariadenie služobného úradu MV SR č. 57 o služobnom poriadku štátnych zamestnancov.

9. Žalovaný v následnom písomnom vyjadrení k veci zotrval na doterajších písomných vyjadreniach a námietkach a navyše namietol zmeškanie dvojmesačnej prekluzívnej lehoty odo dňa, kedy sa mal štátnozamestnanecký pomer skončiť, na podanie predmetnej žaloby podľa § 95 zákona o štátnej službe, po márnom uplynutí ktorej, už nie je možné domáhať sa neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru na súde. Uviedol, že ide o hmotnoprávnu lehotu, určenú podľa mesiacov, ktorej začiatok je zhodný s uplynutím posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca výpovednej doby a posledný deň tejto lehoty nemusí byť vždy totožný s posledným dňom druhého nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Dvojmesačná lehota je lehota prekluzívna, ktorá má hmotnoprávny charakter a v posledný deň lehoty musí byť návrh na určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru doručený na príslušnom súde. Namietal, že v danom prípade štátnozamestnanecký pomer žalobcu skončil 01.03.2018, osobným prevzatím písomného okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, ktorá skutočnosť v konaní nie je sporná a preto právne účinky okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru nastali dňa 01.03.2018. Žaloba však bola podaná na Okresný súd Piešťany až dňa 07.05.2018 a preto nebola podaná včas a súd je povinný žalobu ex offo zamietnuť. Žalovaný zotrval na námietke nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, pričom poukázal aj na rozhodnutia súdov v obdobných prípadoch, kedy súdy zamietli žaloby pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Označil viaceré rozhodnutia súdov, napr. uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/206/2014, rozsudok OS Bratislava III. sp. zn. 23Cpr/10/2018-853 z 25.07.2022, ppl. dňa 15.09.2022, kedy v obdobnom štátnozamestnaneckom spore bola označená žalovaná Slovenská republika v zastúpení MV SR, napriek tomu, že služobným úradom, rovnako ako v predmetnom spore, bolo Ministerstvo vnútra SR, a tiež rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/131/2019 z 28.04.2022, ktorým dovolací súd zrušil rozsudky súdov prvej a druhej inštancie z dôvodu, že podanie upresňujúce označenie žalovaného malo byť podľa obsahu posúdené ako návrh na zámenu žalovaného podľa § 92 O.s.p. (predchádzajúci procesný predpis), o ktorej mal súd rozhodnúť. Na základe uvedeného žalovaný namietal, že nie je možné vyhovieť žalobcovi a len „opraviť“ označenie žalovaného, pričom je zrejme, že nie sú splnené podmienky na zmenu žalovaného v zmysle § 80 C.s.p., nakoľko po začatí konania nenastala žiadna právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná.

10. Podľa Čl. 8 C.s.p., strany sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci samej a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

11. Podľa § 316 ods. 1 C.s.p., individuálny pracovnoprávny spor na účely tohto zákona je spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom vyplývajúci z pracovnoprávnych a iných obdobných pracovných vzťahov.

12. Podľa § 319 C.s.p., súd môže vykonať aj také dôkazy, ktoré zamestnanec nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz; na tento účel je zamestnávateľ povinný poskytnúť súčinnosť, ak to možno od neho spravodlivo žiadať.

13. Podľa § 322 veta prvá C.s.p., súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie.

14. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

15. Podľa § 151 ods. 2 C.s.p., ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenie o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

16. Podľa § 215 ods. 1 a 2 C.s.p., súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

17. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá C.s.p., pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

18. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 25.01.2024, na ktoré mali strany sporu doručenie predvolania vykázané riadne a včas; žalobca dňa 09.11.2023 (čl. 104) na adrese podľa registra obyvateľov postupom podľa § 116 ods. 3 C.s.p. a aj postupom podľa § 106 ods. 3 C.s.p. oznámením na úradnej tabuli a webovej stránke súdu (čl. 136) a žalovaný dňa 06.11.2023, na ktorom vec prejednal v neprítomnosti žalobcu za splnenia podmienok podľa § 180 C.s.p. a bez prednesu žalobcu, po oboznámení sa s obsahom žaloby a neskorších podaní žalobcu, výsluchu poverenej zástupkyne žalovaného vykonanom dokazovaní predloženými listinami (odsek 5. a 8. rozsudku), mal za dostatočne zistený skutkový stav, rozhodný pre právne posúdenie veci. Preto súd vyhlásil dokazovanie za skončené a vo veci vyhlásil rozsudok (§ 219 ods. 2 prvej vety C.s.p.).

19. Poverená zástupkyňa žalovaného z dôvodu, že sa žalobca nedostavil na pojednávanie, navrhla postupovať podľa § 278 C.s.p. a vo veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu.

20. Podľa § 321 C.s.p., ustanovenia o rozsudku pre zmeškanie sa nepoužijú, ak by mal byť tento rozsudok vydaný v neprospech zamestnanca.

21. Súd postupoval v súlade s citovaným zákonným ustanovením a vec riadne prejednal v neprítomnosti žalobcu (§ 180 C.s.p.), nakoľko v danom prípade, keďže žalobca je zamestnancom, je rozhodnutie kontumačným rozsudkom v neprospech žalobcu v zmysle ustanovenia § 278 C.s.p., vylúčené.

22. Poverená zástupkyňa žalovaného na pojednávaní pred súdom zotrvala na všetkých námietkach a vyjadreniach k veci, na ktoré v plnom rozsahu odkázala a žiadala žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Predovšetkým žiadala žalobu zamietnuť z dôvodu preklúzie práva na podanie žaloby podľa § 95 zákona o štátnej službe a pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v spore podľa § 176 zákona o štátnej službe a napokon z dôvodu, že v danom prípade boli splnené podmienky a dané zákonné dôvody pre okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu u žalovaného, ktoré je preto platné, pričom žalobca samotnú existenciu skutkovo vymedzených dôvodov okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru ani nepopieral. V prípade zamietnutia žaloby si žalovaný neuplatnil nárok na náhradu trov konania, pričom žiadne ďalšie dokazovanie poverená zástupkyňa žalovaného nenavrhovala.

23. Súd v predmetnom spore považoval za nesporné to, že žalobca bol u žalovaného do sporného skončenia pracovného pomeru v štátnozamestnaneckom pomere, pôvodne na základe Pracovnej

zmluvy zo dňa 03.02.1997 uzatvorenej s Okresným úradom v F. na pozíciu referenta okresného úradu, pričom s účinnosťou od 01.09.1999 bol vymenovaný do funkcie vedúceho odboru civilnej ochrany obyvateľstva a ochrany Okresného úradu v Piešťanoch a neskôr Rozhodnutím o vymenovaní do dočasnej štátnej služby podľa § 16 ods. 1 zákona o štátnej službe č. 312/2001, bol s účinnosťou od 01.07.2002 vymenovaný do funkcie okresného radcu – vedúceho Odbor civilnej ochrany obyvateľstva a obrany.

24. Rovnako nebolo medzi stranami sporné, že žalobcovi bola dňa 10.01.2018 doručená Výzva na vyjadrenie štátneho zamestnanca vo veci porušenia služobnej disciplíny, spočívajúceho vo vykonaní neschválených jász žalobcom v roku 2017 použitím služobného motorového vozidla na súkromné účely, podľa kontroly záznamov v aplikácii AVL/elektronická kniha jász a v nezrovnalostiach medzi záznamami z knihy jász a evidencie príchodov a odchodov u žalobcu, k čomu sa žalobca vyjadril písomne dňa 23.01.2018 a osobne na zasadaní poradnej komisie dňa 01.02.2018 a dňa 13.02.2018. Nebolo sporné že poradná komisia dňa 21.02.2018 oznámila prednostovi okresného úradu odporúčacie stanovisko so záverom o miernom porušení služobnej disciplíny žalobcom. Nespornou skutočnosťou bolo aj to, že žalobca si dňa 01.03.2018 najskôr osobne na pracovisku prevzal písomné Upozornenie o závažnom porušení služobnej disciplíny č. E./XXXXXX/XXX (o 10:30 hod.) a neskôr toho istého dňa 01.03.2018 o 13:35 hod. mu bolo na pracovisku doručené písomné Okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru štátneho zamestnanca podľa § 71 ods. 1 písm. c) v spojení s § 78 zákona o štátnej službe (ďalej len „Upozornenie“ a „Okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru“). Za nesporné preto považoval súd aj splnenie ďalších zákonom predpísaných formálnych náležitostí Okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, a to z hľadiska dodržania písomnej formy, účinného doručenia žalobcovi, vrátane dodržania zákonnej lehoty na uplatnenie dôvodu (§ 80 a 78 ods. 1 zákona o štátnej službe).

25. Z predloženej listiny - Okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 01.03.2018 vyplývalo, že skutkovo vymedzeným dôvodom bolo závažné porušenie služobnej disciplíny, ktorého sa žalobca dopustil tým, že :

ad (i) opakovane v roku 2017, v dňoch 02.03., 06.03., 07.03., 14.03., 15.03., 16.03., 17.03., 28.03., 29.03., 33., 31.03., 03.04., 04.04., 20.04., 21.04., 27.04., 28.04., 03.05., 04.05., 05.05., 09.05., 10.05., 11.05., 12.05., 17.05., 18.05. a 09.06.2017 použil služobné cestné vozidlo Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zn. Seat Cordoba Vario. EČV F. (REČ vozidla XXXXX) na neschválenie jazdy, tzn. neoprávnene (väčšinou na dopravu z F. do miesta trvalého bydliska XXX XX E. M. XXX a späť), čím žalobca porušil povinností podľa § 111 ods. 1 písm. m) zákona o štátnej službe a

ad (ii) zároveň opakovane v roku 2017, v dňoch 06.03., 15. 5, 29.03., tretí a štvrtý, 20.04., 27.04., 28.04., 10.05., 11.05., 2 javy, 17.05., a 18.05.2017 uviedol nesprávne údaje do knihy príchodov a odchodov, čím žalobca porušil povinnosti podľa § 111 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej službe.

26. V konaní bolo tiež nesporné a vyplývalo to aj z predloženého Protokolu o odovzdaní a prebratí identifikačného kľúča vodiča z 31.03.2017 podpísaného žalobcom, že žalobca prevzal identifikačný kľúč vodiča a vzal na vedomie, že je služobných vozidlách nainštalovaný monitorovací systém, pričom bol zároveň oboznámený s tým, že zamestnávateľ zavádza do prevádzky monitorovací systém na zaznamenávanie priebehu jazdy vykonanej služobným cestným vozidlom (ďalej len „elektronická kniha jász“), ktorý má slúžiť na kontrolou plnenia povinností zamestnanca, chrániť majetok zamestnávateľa pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím, na kontrolu využívania pracovného času a vykazovania služobných jász od momentu prihlásenia sa prostredníctvom identifikačného kľúča vodiča.

27. Z hľadiska dodržania lehoty a na podanie žaloby o neplatné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru v zmysle § 95 zákona o štátnej službe súd zistil, že podanie vo veci samej, ktoré malo byť podľa svojho obsahu žalobou o neplatné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru a mzdové nároky, bolo podané na súd (pôvodne Okresný súd v Piešťanoch) dňa 30.04.2018 o 23:52:39 hod..

28. Spornou otázkou s ohľadom na označenie žalovanej strany, bola otázka pasívnej legitimácie žalovaného a ďalej právne posúdenie dôvodnosti okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru z hľadiska naplnenia hypotézy právnej normy (§ 71 ods. 1 písm. c) v spojení s § 78 ods. 1 a 3 zákona o štátnej službe) pre takýto spôsob ukončenia štátnozamestnaneckého pomeru, tzn. či skutkovo vymedzené porušenie služobnej disciplíny žalobcom, možno považovať za závažné porušenie a teda za spôsobilý dôvod pre okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu.

29. Podľa § 2 ods. 1 Zákonníka práce, na právne vzťahy pri výkone štátnej služby sa vzťahuje tento zákon, len, ak to ustanovuje osobitný predpis.

30. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 55/2017 o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2018 (ďalej len „zákon o štátnej službe“) tento zákon upravuje štátnozamestnanecké vzťahy v súvislosti s vykonávaním štátnej služby štátnymi zamestnancami.

31. Podľa § 1 ods. 3 zákona o štátnej službe na štátnozamestnanecké vzťahy sa Zákonník práce vzťahuje, len ak to ustanovuje § 171.

32. Podľa § 15 ods. 1 písm. b) zákona o štátnej službe služobným úradom na účely tohto zákona je orgán miestnej štátnej správy, ak odsek 3 alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

33. Podľa § 15 ods. 3 zákona o štátnej službe služobným úradom štátneho zamestnanca na Okresnom úrade Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

34. Podľa § 71 ods. 1 písm. c) zákona o štátnej službe, štátnozamestnanecký pomer je možné skončiť okamžitým skončením.

35. Podľa § 78 ods. 1 zákona o štátnej službe, služobný úrad môže okamžite skončiť štátnozamestnanecký pomer štátneho zamestnanca do dvoch mesiacov odo dňa oznámenia upozornenia o závažnom porušení služobnej disciplíny, najneskôr do jedného roka odo dňa, keď dôvod na okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru vznikol.

36. Podľa § 78 ods. 3 zákona o štátnej službe, služobný úrad nemôže okamžite skončiť štátnozamestnanecký pomer s tehotnou štátnou zamestnankyňou, so štátnou zamestnankyňou na materskej dovolenke alebo na rodičovskej dovolenke, so štátnym zamestnancom na otcovskej dovolenke alebo na rodičovskej dovolenke, s osamelou štátnou zamestnankyňou alebo s osamelým štátnym zamestnancom, ak sa stará o dieťa mladšie ako tri roky, alebo so štátnou zamestnankyňou alebo so štátnym zamestnancom, ak sa osobne stará o blízku osobu, ktorá je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím. Služobný úrad však môže so štátnymi zamestnancami podľa prvej vety okrem štátnej zamestnankyne na materskej dovolenke a štátneho zamestnanca na otcovskej dovolenke z dôvodu uvedeného v odseku 1 skončiť štátnozamestnanecký pomer výpoveďou.

37. Podľa § 80 zákona o štátnej službe okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru musí služobný úrad ako aj štátny zamestnanec urobiť písomne, musí v ňom byť skutkovo vymedzený jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, pričom uvedený dôvod sa nesmie dodatočne meniť a musí byť v ustanovenej lehote doručené druhej strane, inak je neplatné.

38. Podľa § 95 ods. 1 zákona o štátnej službe, štátny zamestnanec, ako aj služobný úrad môže neplatnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal štátnozamestnanecký pomer skončiť. Ak štátnozamestnanecký pomer skončil uplynutím ochrannej doby podľa § 76 ods. 3, lehota podľa prvej vety plynie odo dňa, ktorý nasleduje po uplynutí ochrannej doby.

39. Podľa § 111 ods. 1 písm. a) a m) zákona o štátnej službe štátny zamestnanec je povinný
a) dodržiavať Ústavu Slovenskej republiky, právne záväzné akty Európskej únie, právne predpisy Slovenskej republiky, služobné predpisy a ostatné vnútorné predpisy pri vykonávaní štátnej služby, uplatňovať ich s náležitou odbornou starostlivosťou a rešpektovať a chrániť ľudskú dôstojnosť a ľudské práva,
m) ochraňovať majetok štátu, ktorý mu bol zverený, pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím, nakladať s ním účelne a hospodárne a využívať ho len na oprávnené účely,

40. Podľa § 117 ods. 1 zákona o štátnej službe štátny zamestnanec zodpovedá za porušenie služobnej disciplíny, ktorou je nesplnenie alebo porušenie povinností alebo obmedzení vyplývajúcich z tohto

zákona, ktoré sa vzťahujú na vykonávanie štátnej služby, ak k ich nesplneniu alebo porušeniu došlo v súvislosti s výkonom štátnej služby.

41. Podľa § 117 ods. 2 zákona o štátnej službe podľa miery závažnosti porušenia služobnej disciplíny sa rozlišuje

- a) menej závažné porušenie služobnej disciplíny,
- b) závažné porušenie služobnej disciplíny.

42. Podľa § 117 ods. 3 zákona o štátnej službe miera závažnosti porušenia služobnej disciplíny sa posudzuje vzhľadom na povahu porušenej alebo nesplnenej služobnej povinnosti alebo obmedzenia, okolností, za akých k nemu došlo, najmä spôsob a intenzitu konania alebo opomenutia, mieru zavinenia, opakované porušenie služobnej disciplíny, doterajší prístup štátneho zamestnanca k plneniu povinností a dodržiavaniu obmedzení alebo na inú okolnosť, rozsah škody a následok porušenia služobnej disciplíny.

43. Podľa § 117 ods. 4 zákona o štátnej službe služobný úrad môže vydať upozornenie o porušení služobnej disciplíny (ďalej len „upozornenie“) za menej závažné porušenie služobnej disciplíny najneskôr do jedného roka odo dňa, keď dôvod na jeho vydanie vznikol.

44. Podľa § 117 ods. 5 zákona o štátnej službe ak došlo k závažnému porušeniu služobnej disciplíny, služobný úrad postupuje podľa § 78 ods. 1 alebo § 75 ods. 1 písm. g).

45. Podľa § 118 ods. 1 zákona o štátnej službe porušenie služobnej disciplíny štátneho zamestnanca posudzuje generálny tajomník z vlastného podnetu alebo na návrh vedúceho zamestnanca, do ktorého riadiacej pôsobnosti patrí štátny zamestnanec, ktorého porušenie služobnej disciplíny má byť posudzované. Vedúci zamestnanec môže návrh podľa prvej vety predložiť generálnemu tajomníkovi do 15 dní odo dňa, keď sa o porušení služobnej disciplíny dozvedel.

46. Podľa § 118 ods. 2 veta prvá zákona o štátnej službe na účely preskúmania návrhu alebo podnetu podľa odseku 1 generálny tajomník zriadi v služobnom úrade poradnú komisiu zloženú najmenej z troch členov

47. Podľa § 118 ods. 3 zákona o štátnej službe ak sa generálny tajomník domnieva, že štátny zamestnanec porušil služobnú disciplínu, písomne oznámi túto skutočnosť poradnej komisii do 15 dní odo dňa, keď sa o porušení služobnej disciplíny štátnym zamestnancom dozvedel.

48. Podľa § 118 ods. 4 zákona o štátnej službe poradná komisia vyzve štátneho zamestnanca, o ktorého porušenie služobnej disciplíny ide, do desiatich dní od doručenia oznámenia podľa odseku 3, aby sa k veci písomne vyjadril v lehote najmenej desiatich dní. Štátny zamestnanec pripojí k vyjadreniu dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

49. Podľa § 118 ods. 8 zákona o štátnej službe poradná komisia vyhotoví písomný záznam o postupe a priebehu preskúmania porušenia služobnej disciplíny, v ktorom uvedie najmä dôkazy, vyjadrenia štátneho zamestnanca alebo vyjadrenia iných fyzických osôb, a doručí ho generálnemu tajomníkovi spolu s odporúčacím stanoviskom, v ktorom uvedie, či došlo k porušeniu služobnej disciplíny a v akej miere závažnosti. Generálny tajomník nie je stanoviskom poradnej komisie viazaný.

50. Podľa § 118 ods. 9 zákona o štátnej službe poradná komisia doručí generálnemu tajomníkovi stanovisko podľa odseku 8 do 30 dní odo dňa doručenia vyjadrenia k veci štátnym zamestnancom alebo odo dňa márneho uplynutia lehoty na vyjadrenie k veci podľa odseku 4.

51. Podľa § 119 ods. 1 zákona o štátnej službe ak generálny tajomník dospeje na základe stanoviska poradnej komisie k záveru, že došlo k porušeniu služobnej disciplíny, vydá upozornenie v lehote desiatich dní odo dňa predloženia stanoviska poradnou komisiou.

52. Podľa § 119 ods. 4 zákona o štátnej službe upozornenie sa oznamuje štátnemu zamestnancovi dorúčením prvopisu jeho písomného vyhotovenia. Deň doručenia upozornenia sa považuje za deň jeho oznámenia.

53. Podľa § 175 ods. 2 zákona o štátnej službe, do lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

54. Podľa § 175 ods. 3 zákona o štátnej službe, na premičanie a počítanie času sa použijú ustanovenia § 100 ods. 1 a 2, § 101 až 103, § 106, § 107, § 110 až 113 a § 122 ods. 1 druhej vety, ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka.

55. Podľa § 175 ods. 4 zákona o štátnej službe, k zániku práva podľa tohto zákona dochádza, aj ak sa neuplatnilo v lehote ustanovenej v § 61 ods. 5 a 6, § 75 ods. 2 a 3, § 78 ods. 1, § 79 ods. 2, § 95 ods. 1, § 117 ods. 4 a § 118 ods. 1 a 3.

56. Podľa § 176 zákona o štátnej službe, spor medzi štátnym zamestnancom a služobným úradom týkajúci sa štátnozamestnaneckého vzťahu prejednáva a rozhoduje súd podľa Civilného sporového poriadku.

57. Pre zamestnanecké a obdobné vzťahy, upravené Zákonníkom práce (ďalej aj „ZP“) a ďalšími osobitnými zákonmi, je charakteristické, že v prípade neplatnosti právneho úkonu, ide takmer vždy o neplatnosť absolútnu. Práve jediným prípadom relatívnej neplatnosti, je neplatnosť skončenia pracovného (aj iného obdobného, tzn. aj štátnozamestnaneckého) pomeru, ktorej sa dotknutá strana musí v zákonnej, prekluzívnej lehote dovolať žalobou na súde. To korešponduje aj s úpravou týkajúcou sa právnych úkonov v zmysle citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka, Zákonníka práce a zákona o štátnej službe.

58. Právny rámec pre posúdenie danej veci je daný najmä zákonom č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe, účinnom od 01.06. 2017 v znení neskorších zmien a doplnení. Obmedzená možnosť aplikácie ustanovení Zákonníka práce na štátnozamestnanecké vzťahy je definovaná v § 1 ods. 3 zákona o štátnej službe v rozsahu použitia ZP podľa § 171 cit. zákona v nadväznosti na § 2 ods. 1 Zákonníka práce. Zároveň podľa § 172 ods. 1 zákona o štátnej službe sa na právne úkony podľa tohto zákona sa obmedzene použijú všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch (§ 34 až 39, § 40 ods. 1 až 5, § 41, § 41a, § 42a až 45, § 46 ods. 2 a § 49 OZ). Podľa tejto právnej úpravy možno sporné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu u žalovaného podrobiť preskúmaniu podľa citovaných ustanovení zákona o štátnej službe.

59. Zákon o štátnej službe v ustanovení § 71 kogentným spôsobom upravuje spôsoby skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, pri uplatnení ktorých je potrebné dodržať hmotnoprávne náležitosti v zmysle ďalších ustanovení, upravujúcich jednotlivé formy skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

60. Okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru štátneho zamestnanca služobným úradom je upravené v § 78 a § 80 zákona o štátnej službe. Ide o jednostranný prejav vôle (v tomto prípade služobného úradu) a to i proti vôli druhého účastníka štátnozamestnaneckého vzťahu (tzn. štátneho zamestnanca) a preto citovaná právna úprava viaže platnosť okamžitého skončenia na splnenie zákonom stanovených podmienok, inak je takýto úkon neplatný. Zákonnými podmienkami platného okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru zo strany služobného úradu je, aby tento prejav bol urobený v písomnej forme, doručený kvalifikovaným spôsobom podľa § 32 zákona o štátnej službe, v lehote do dvoch mesiacov, počítanej odo dňa oznámenia upozornenia o závažnom porušení služobnej disciplíny štátnym zamestnancom (§ 117 ods. 1, 2 písm. b), 3 a 7 a § § 119 zákona o štátnej službe) a najneskôr do jedného roka od vzniku dôvodu (§ 78 ods. 1 zákona o štátnej službe), s dôvodom skutkovo vymedzeným tak, aby bolo zrejmé aká konkrétna skutočnosť alebo aké konkrétne konanie zamestnanca, je dôvodom okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru zamestnanca, vrátane vymedzenia časového údaju kedy táto skutočnosť/konanie nastalo, čo je významné z hľadiska posúdenia plynutia zákonných lehôt, pre uplatnenie daného dôvodu skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, pričom skutkové vymedzenie musí byť nezameniteľné s iným dôvodom tak, aby ho nebolo možné dodatočne meniť (konkrétne skutkové okolnosti dôvodu musia vo svojom súhrne tvoriť skutok nezameniteľný s inými skutkami), a to ani v rámci súdneho konania, nakoľko nie je úlohou súdu nahrádzať svojou činnosťou vôľu zamestnávateľa a formulovať jeho prejav vo vzťahu k zamestnancovi. Pokiaľ sú uvedené formálne náležitosti okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru splnené, je potrebné skúmať aj skutočnú existenciu skutkovo vymedzeného dôvodu (pokiaľ je sporná) a napokon

aj dôvodnosť jeho použitia pre okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru v zmysle § 78 ods. 1 zákona o štátnej službe, tzn. či vymedzené celkové okolnosti alebo konanie zamestnanca ako celok možno označiť za závažné porušenie služobnej disciplíny, ktorým je najmä konanie v rozpore povinnosťami a obmedzeniami štátneho zamestnanca vyplývajúcimi zo zákona (§ 111 až § 114 zákona o štátnej službe), príp. iné porušenie služobnej disciplíny závažného charakteru. Napokon je zamestnávateľ povinný okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov (§ 74 ZP v spojení s § 171 zákona o štátnej službe), pričom platí, že uvedená zákonná požiadavka prerokovania predpokladá existenciu, resp. pôsobenie odborovej organizácie (zriadenej podľa osobitného predpisu) u zamestnávateľa, resp. pôsobenie zamestnaneckej rady alebo zamestnaneckého dôverníka (§ 233 ZP v spojení s § 171 zákona o štátnej službe), nakoľko ide o formu účasti zamestnancov na rozhodovacích procesoch zamestnávateľa, ktorý má iba umožniť ich pôsobenie a v zákonom stanovených prípadoch rokovať o otázkach v záujme zamestnancov, pričom zákon ich pôsobenie umožňuje a vymedzuje podmienky ich pôsobenia, avšak neukladá zákonnú povinnosť ich pôsobenia. Tzn. že pokiaľ u zamestnávateľa zamestnanecká rada alebo zamestnanecký dôverník nepôsobí, zamestnávateľovi uvedená povinnosť nevzniká a v takýchto prípadoch zamestnávateľ koná samostatne (§ 12 v spojení s § 171 zákona o štátnej službe).

61. V sporovom súdnom konaní dôkazné bremeno spočíva takmer vždy na žalobcovi, avšak v prípade sporu o neplatnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 95 zákona o štátnej službe (obdobne ako pri žalobách podľa § 77 ZP) je dôkazné bremeno na zamestnávateľovi, ktorý musí preukázať splnenie všetkých zákonných požiadaviek, čím však nie je dotknutá povinnosť každej zo strán sporu procesným postupom preukázať svoje tvrdenia, ktoré sú v konaní sporné.

62. Dôkazným bremenom (tzn. dôkazná povinnosť strany sporu), rozumieme povinnosť strany v sporovom civilnom konaní predložiť resp. označiť všetky dôkazy, ktorými preukáže svoje tvrdenia, resp. sporné skutočnosti, o ktoré opiera uplatnený nárok. Ak strana sporu (účastník konania) dôkaznú povinnosť splní iba tak, že svoje tvrdenia, (vyjmúc tie, ktoré nie sú medzi účastníkmi sporné) nepreukáže, znamená to, že dôkazné bremeno neunesol. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje tú stranu sporu, na ktorom dôkazné bremeno spočívalo a ktorý sa tak dostal do tzv. dôkaznej núdze, nakoľko súdu nepredložil alebo nemohol predložiť také dôkazné prostriedky, ktorými by sa ním tvrdené a zároveň medzi stranami sporné skutočnosti, rozhodujúce (relevantné) pre výsledok sporu, preukázali.

63. Napokon, ako už bolo uvedené, je predpokladom pre možnosť preskúmania okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru z hľadiska naplnenia všetkých uvedených zákonných podmienok súdom, včasné podanie žaloby o určenie jeho neplatnosti doručenej súdu v lehote dvoch mesiacov v zmysle § 95 v nadväznosti na § 36 ods.1 ZP v spojení s § 171 zákona o štátnej službe.

64. V danej veci teda ide o určovaciu žalobu podľa osobitného zákona v zmysle § 137 písm. d) C.s.p. a § 95 ods. 1 zákona o štátnej službe, doručení súdu v danom prípade dňa 30.04.2018, tzn. v zákonnej lehote 2 mesiacov, odo dňa, kedy malo dôjsť k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu okamžitým skončením, doručeným písomne žalobcovi dňa 01.03.2018, i keď v čase doručenia žaloby - neúplného podania bol žalovaný označený zmätočne (Slovenská republika, Ministerstvo vnútra SR a Okresný úrad Piešťany). Túto vadu žaloby žalovaný odstránil následnými písomnými podaniami a doplneniami po postúpení veci tunajšiemu súdu dňa 14.01.2019 zo dňa 30.05.2019, dňa 16.09.2019 a dňa 04.03.2020 tak, že upresnil označenie žalovaného ako : Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, ktoré je v zmysle § 15 ods. 1 písm. a), ods. 3 a § 176 zákona o štátnej službe služobným úradom žalobcu a pasívne legitimovaným subjektom v spore o neplatné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru.

65. Súd preto na zásadné námietky žalovaného ohľadom preklúzie práva na podanie žaloby podľa § 95 zákona o štátnej službe a námietku nedostatku pasívnej legitimácie žalovaného v spore neprihliadol a meritórne preskúmal sporné okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu u žalovaného, doručené žalobcovi písomne pod č. XXXX/XXXXXX/XXX dňa 01.03.2018.

66. Súd pritom vychádzal z nesporných tvrdení strán a zisteného skutkového stavu veci (odsek 23. až 26. rozsudku), pričom vychádzal z toho, že medzi žalobcom a žalovaným existoval štátnozamestnanecký pomer v zmysle platnej a účinnej právnej úpravy (Zákoník práce, zákon o štátnej službe z. č. 312/2001

Z.z. úč. od 01.10.2001 do 31.10.2009 zrušený z. č. 400/ 2009 Z.z. úč. od 01.11.2009 do 31.05.2017 zrušený z. č. 55/2017 Z.z. úč. od 01.06. 2017, v znení neskorších zmien a doplnení), a to na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej žalobcom a OÚ v Piešťanoch dňa 03.02.1997, menovacieho dekrétu z 31.08.1999 a rozhodnutia o vymenovaní do štátnej služby s úč. od 01.07.2002 podľa zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe, ktoré sa v zmysle prechodného ustanovenia § 129 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe v znení úč. k 01.11.2009, považuje za služobnú zmluvu podľa tohto zákona, na základe ktorej sa žalobca s úč. od 01.06.2017 v zmysle prechodných ustanovení § 180 a nasl. zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe považuje za štátneho zamestnanca podľa tohto zákona (tzn. z.č. 55/2017 Z. z.). Žalobca vykonával ako štátny zamestnanec vedúceho odboru krízového riadenia Okresného úradu Piešťany a jeho služobným úradom bolo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, v zmysle citovaného ustanovenia § 15 ods. 3 zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe.

67. Súd sa nestotožnil s námietskou žalobcu, že Okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru neobsahuje skutkové a právne vymedzenie, pretože žalovaný vytknuté porušenie služobnej disciplíny subsumoval pod § 111 ods. 1 písm. m) zákona o štátnej službe, ktoré podľa žalobcu obsahuje šesť skutkových podstát, ktoré môžu napĺňať skutkovú podstatu porušenia služobnej disciplíny. Preto žalobca namietal, že žalovaný si nespĺnil povinnosť dostatočne presne uviesť, akého porušenia sa mal ako zamestnanec dopustiť. Ohľadom tejto námietky súd konštatuje, že z obsahu uvedeného zrušovacieho prejavu zamestnávateľa (odsek 25. rozsudku) je nepochybné, aké konanie žalobcu považoval služobný úrad za porušenie služobnej disciplíny, pričom vytykaným využívaním služobného vozidla bez schválenia na súkromné účely (neschválené jazdy), žalobca porušil obmedzujúcu povinnosť podľa § 111 ods. 1 písm. m) zákona o štátnej službe, využívať majetok štátu (služobného úradu) „len na oprávnené účely“ a obdobne aj vytykaným nesprávnym zaznamenávaním dochádzky v porovnaní s knihou jász, obmedzujúcu povinnosť podľa § 111 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej službe, okrem iného aj „dodržiavať a uplatňovať s odbornou starostlivosťou služobné a vnútorné predpisy pri výkone štátnej služby“. Z obsahu žalobou napadnutého písomného okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru sú preto dostatočne zrejmé dôvody, ktoré viedli žalovaného k okamžitému ukončeniu štátnozamestnaneckého pomeru so žalobcom, keď jednoznačným a nezameniteľným spôsobom popísal konanie žalobcu, ktoré bolo dôvodom skončenia pomeru a to, použitie konkrétneho služobného motorového vozidla žalobcom na súkromné účely v presne vymedzenom čase (konkrétnych dňoch) a ďalej žalobcom nesprávne vyznačenú dochádzku - údaje zaznamenané v knihe príchodov a odchodov, opäť v presne vymedzenom čase uvedením konkrétnych dní. Žalobca existenciu takéhoto konkrétneho konania účinne nepoprel a v žalobe neuviedol žiadne vlastné skutkové tvrdenia ohľadom používania služobného motorového vozidla v uvedených dňoch, ani ohľadom zaznamenávania jeho dochádzky resp. údajov uvedených v knihe príchodov a odchodov. Súd preto existenciu skutkovo vymedzeného dôvodu Okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu považoval za nespornú, nakoľko žalobca v žalobe neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybnili existenciu uvedeného konania žalobcu, tzn. spochybnili existenciu konania konkrétne vymedzujúceho dôvod sporného okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru (použitie služobného vozidla na súkromné jazdy bez súhlasu v uvedených dňoch a nesprávne údaje uvedené žalobcom knihe príchodov a odchodov). Naopak žalobca v žalobe uvedené konanie nepopieral, avšak konštatoval, že sa stalo dávnejšie a žalovaný len účelovo načasoval a vykonal kontrolu jász a zistené nedostatky u žalobcu, ohľadom neoprávnených (neodsúhlasených) jász služobným motorovým vozidlom (súkromné jazdy do bydliska žalobcu a späť) a nesprávne údaje zaznamenávané do knihy príchodov a odchodov, žalovaný len účelovo požil, resp. využil ako dôvod pre okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru. Tvrdil, že v skutočnosti bolo zámerom žalovaného len odstrániť žalobcu z funkcie vedúceho odboru. Žalobca v rámci opísania skutkového stavu v žalobe a ani v rámci konania (keďže bol v konaní pasívny) nepoprel, že by v konkrétnych dňoch jazdy služobným vozidlom na cestu do bydliska a späť vykonal a ani to, že v uvedených dňoch uviedol do knihy príchodov a odchodov nesprávne údaje, iba opísal, že uvedené dôvody boli zistené účelovo načasovanou kontrolou, pričom skutočný dôvod pre, ktorý chcel žalovaný žalobcu odstrániť z pozície vedúceho odboru videl žalobca v spore so žalovaným ohľadom vyplácania odmien zamestnancom odboru CO okresného úradu, resp. rozdeľovania odmien žalovaným na základe politickej príslušnosti a prístupu žalobcu k „protékčnému“ zamestnancovi, ktorý sa žalovanému nepáčil a pod.. Súd sa týmito tvrdeniami žalobcu nezaoberal, nakoľko neboli dôvodom okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu a s predmetom sporu vecne nesúviseli.

68. Žalobca tiež namietal, s odkazom na predložené Nariadenie služobného úradu MV SR č. 57 o služobnom poriadku štátnych zamestnancov (ďalej len „Nariadenie“), že v čl. 18 ods. 2 a 3 tohto

Nariadenia je uvedený výpočet, čo sa považuje za hrubé a čo za menej závažné porušenie služobnej disciplíny, z čoho má byť evidentné, že žalobca neporušil služobnú disciplínu závažným spôsobom. Súd nemohol prihliadnuť ani na túto námietku žalobcu voči napadnutému okamžitému skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru, nakoľko sa jedná len o demonštratívny výpočet toho, čo sa považuje za závažné porušenie služobnej disciplíny, nadväzujúci na právnu úpravu zákonných povinností a obmedzení štátneho zamestnanca podľa § 111 a § 112 zákona o štátnej službe. Uvedený výpočet len vymenúva najzávažnejšie konania štátneho zamestnanca, pričom dáva priestor aj na posúdenie ďalších konaní štátneho zamestnanca v súvislosti s výkonom štátnej služby, ktoré možno v zmysle § 117 ods. 1 a 2 zákona o štátnej službe považovať podľa miery závažnosti za porušenie služobnej disciplíny závažným spôsobom.

69. Úlohou súdu je však v takomto konaní bez ohľadu na to, že právna norma explicitne nevymenúva čo je a čo nie je závažným porušením služobnej disciplíny posúdiť aj to, či zamestnávateľom vymedzený dôvod, napĺňa z hľadiska miery závažnosti porušenia, charakteristiku závažného porušenia služobnej disciplíny a teda je spôsobilým dôvodom pre okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru štátneho zamestnanca v zmysle § 78 ods. 1 zákona o štátnej službe. Uvedené ustanovenie patrí k právnym normám s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, ktoré prenecháva zamestnávateľovi (služobného úradu) aby sám podľa vlastnej úvahy v každom jednotlivom prípade vymedzil hypotézu tejto právnej normy zo širokého, vopred neobmedzeného okruhu okolností (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 23.11.2017, sp. zn. 7Sžo/26/2016, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 21Cdo/5236/2007 a iné).

70. Závažné porušenie služobnej disciplíny žalobcu spočívalo podľa žalovaného v tom, že na základe kontroly záznamov vedených v aplikácii AVL/elektronická kniha jász zistil, že žalobca v konkrétnych dňoch od 02.03.2017 do 09.06.2017 vykonal viaceré neschválené jazdy, ktoré nesúviseli s výkonom služobných úloh žalobcu, a že v konkrétnych dňoch od 06.03.2017 do 18.05.2017 žalobca neuviedol správne údaje do knihy príchodov a odchodov. V danom prípade sa súd stotožňuje so záverom žalovaného, že povinnosťou žalobcu bolo požiadať o schválenie každej jazdy služobným motorovým vozidlom, resp. nepoužívať služobné vozidlo na súkromné účely, ale len na plnenie služobných úloh a pracovných úloh, pokiaľ minister neustanoví inak, o čom bol žalobca protokolárne poučený (odsek 26. rozsudku) a súčasne oboznámený s tým, že žalovaný zavádza do prevádzky monitorovací systém - elektronickú knihu jász a s tým, že žalobca je povinný uviesť v knihe príchodov a odchodov správne údaje v súlade so skutočnosťou. Žalovaný pri vykonanej kontrole zistil, že žalobca tak neučinil a toto jeho konanie v konkrétne uvedených dňoch tvorí podstatu a jeden celok skutkovo vymedzeného dôvodu pre okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru, nakoľko zamestnávateľ ho posúdil ako závažné porušenie služobnej disciplíny, s čím sa súd stotožňuje. Namietané okolnosti kontroly, označenej žalobcom ako zámerne načasovanej a účelovej, sú vo vzťahu k zisteniam žalovaného o porušení služobnej disciplíny žalobcom pri výkone štátnej služby uvedeným konaním, právne bezvýznamné.

71. Ohľadom námietky, že poradná komisia vedúcemu zamestnancovi služobného úradu vydala stanovisko len o miernom porušení služobnej disciplíny opísaným konaním žalobcu súd uvádza, že ide iba o odporúčacie stanovisko poradnej komisie, ktorým nie je vedúci zamestnanec viazaný pri posúdení či konkrétne konanie štátneho zamestnanca z hľadiska miery závažnosti naplnila podstatu závažného porušenia služobnej disciplíny, a to aj prípade jeho použitia ako dôvod pre okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru štátneho zamestnanca zo strany služobného úradu.

72. Súd ďalej pri preskúmaní okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu zistil, že žalovaný dodržal zákonný postup aj z hľadiska uplatnenia skutkovo vymedzeného dôvodu v zákonných lehotách v zmysle § 78 v nadväznosti na § 118 a § 119 zákona o štátnej službe, a to v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia upozornenia o závažnom porušení služobnej disciplíny skutkovo vymedzeným konaním žalobcovi (dňa 10.01.2018) a zároveň najneskôr do jedného roka, odo dňa keď tento dôvod vznikol, tzn. keď došlo k vymedzenému, opakovanému konaniu žalobcu (najskôr od 02.03.2017, resp. od 03.04.2017 do 09.06.2017), a bol z toho dôvodu so žalobcom okamžite skončený štátnozamestnanecký pomer. V konaní nebol sporný postup žalovaného tak ako ho opísal žalobca v žalobe, a to že dňa 10.01.2018 bola žalobcovi doručená Výzva na vyjadrenie sa k zisteniam prednostu okresného úradu, ktorý kontrolou záznamov v aplikácii AVL/elektronická kniha jász za rok 2017 zistil, že žalobca vykonal služobným vozidlom neodsúhlasené jazdy, ktoré nesúvisia s výkonom služobných úloh, a vozidlo použil na súkromné účely a tiež že zo záznamov z knihy jász a evidenciu príchodov a odchodov, zistil nezrovnalosti, čo nadriadený zamestnanec žalobcu vyhodnotil

ako porušenie služobnej disciplíny odkazom na § 111 ods. 1 zákona o štátnej službe. Už uvedená výzva predstavuje oznámenie upozornenia služobného úradu štátnemu zamestnancovi o jeho závažnom porušení služobnej disciplíny v zmysle § 78 ods. 1 zákona o štátnej službe. Žalobca sa k výzve vyjadril písomne dňa 23.01.2018 a aj osobne na zasadaní poradnej komisie dňa 01.02.2018 a neskôr v doplnení zo dňa 13.02.2018, pričom poradná komisia po preskúmaní veci dňa 21.02.2018 vydala odporúčacie stanovisko prednostovi okresného úradu o miernom porušení služobnej disciplíny žalobcom. Dňa 23.02.2018 sa žalobca na poradnej komisii zvolanej prednostom okresného úradu odmietol opätovne vyjadrovať k otázkam žalovaného a odkázal na svoje predchádzajúce stanovisko. Následne bolo dňa 01.03.2018 o 10:30 znovu žalobcovi doručené písomné Upozornenie o závažnom porušení služobnej disciplíny a neskôr toho istého dňa 01.03.2018 o 13:35 hod. mu bolo doručené aj Okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 71 ods. 1 písm. c) v spojení s § 78 zákona o štátnej službe.

73. Postup žalovaného preto súd vyhodnotil ako legitímny postup služobného úradu podľa § 78 ods. 1 zákona o štátnej službe, nakoľko skutkovo vymedzený dôvod okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu, tzn. vyššie opísané konkrétne konanie žalobcu, Podľa názoru súdu spĺňa charakteristiku závažného porušenia služobnej disciplíny a povinností štátneho zamestnanca v štátnozamestnaneckom pomere a je spôsobilým dôvodom pre okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu ako štátneho zamestnanca zo strany služobného úradu. Podľa názoru súdu je takéto opakujúce sa konanie štátneho zamestnanca, ktorý napriek tomu, že bol protokolárne poučený o používaní služobného vozidla výhradne na plnenie služobných a pracovných úloh a poučený tiež o povinnosti zaznamenávania priebehu jazdy elektronicky, prihlásením prostredníctvom identifikačného kľúča vodiča v knihe jász, potrebné považovať sa neprípustné a z hľadiska miery závažnosti je závažným porušením služobnej disciplíny. Nebolo sporné, že žalobca svojim konaním opakovane porušil vnútorný predpis ministerstva, konkrétne čl. 14 ods. 1 nariadenia Ministerstva vnútra SR č. 68/2010 z 25.05.2010 a ani to, že o povinnostiach z neho vyplývajúcich bol riadne poučený. Z Protokolu o odovzdaní a prebratí identifikačného viniča vodiča zo dňa 31.03.2017 vyplýva, že žalobca vzal na vedomie poučenie služobného úradu a potvrdil to vlastnoručným podpisom, že prostredníctvom nainštalovaného monitorovacieho systému bude monitorovaná poloha služobného vozidla a prostredníctvom elektronickej knihy jász bude vykonávaná kontrola plnenia povinností zamestnanca, vrátane kontroly využívania pracovného času, kontroly vykazovania služobných jász od momentu prihlásenia sa prostredníctvom identifikačného kľúča vodiča, počas doby platnosti povolenia na vedenie služobného vozidla. Napriek tomu opakovane v mesiacoch apríl, máj a jún 2017 uvedené nariadenie nerešpektoval, vykonal služobným vozidlom zn. Seat Cordoba Vario, EČV: F. G. neschválené jazdy a v rovnakom čase (v konkrétne uvedených dňoch mesiacov marec, apríl a máj XXXXX) opakovane nesprávne vyznačil údaje v knihe príchodov a odchodov. Nakoľko toto opakované konanie žalobcu nebolo sporným a v súhrne možno konštatovať, že napĺňa skutkovú podstatu závažného porušenia služobnej disciplíny, pričom žalovaný v predpísaných lehotách toto konanie vymedzil ako skutkový dôvod pre okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru, tvrdenia žalobcu a jeho ďalšiu argumentáciu o účelovom postupe žalovaného a iných dôvodoch skončenia jeho štátnozamestnaneckého pomeru (odstránenie žalobcu z pozície vedúceho odboru a ďalšie), súd považoval za nepreukázané a vo vzťahu k prejednávanej veci bez právneho významu. Súd preto tieto tvrdenia žalobcu bližšie neskúmal, nakoľko neboli dôvodom skončenia štátnozamestnaneckého pomeru a ani inak podstatné vo vzťahu k prejednávanej veci. Súd v tomto odkazuje na zákonnú úpravu, podľa ktorej je súd povinný odôvodniť tie najpodstatnejšie a právne najvýznamnejšie skutkové tvrdenia, z ktorých vychádza jeho rozhodnutie a na judikatúru Ústavného súdu SR, v zmysle v ktorej „...odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemusí odpovedať na úplne každé vyjadrenie alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie vo veci. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

74. Súd preto vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a citovaných ustanovení zákona dospel k záveru, že žalovaný ako služobný úrad dodržal všetky zákonom prepísané náležitosti podľa § 78 ods. 1 zákona o štátnej službe, pričom ide o zákonom aprobovaný spôsob skončenia štátnozamestnaneckého pomeru štátneho zamestnanca zo strany služobného úradu. Vzhľadom k preukázaniu rozhodujúcich skutočností, právne významných pre posúdenie predmetu sporu, súd nepovažoval za potrebné vykonať ďalšie dokazovanie (§ 319 C.s.p.).

75. Z uvedených dôvodov súd žalobu o určenie neplatnosti okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, daného žalobcovi žalovaným dňa 01.03.2018 zamietol ako

nedôvodnú, tzn. v celom rozsahu po právoplatnom odmietnutí žaloby v časti náhrady mzdy a náhrady rozdielu mzdy uznesením podľa § 129 ods. 3 C.s.p. sp. zn.16Cpr/1/2019-104 zo dňa 31.05.2022, právoplatným dňa 27.07.2022 (odsek 2. rozsudku).

76. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

77. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

78. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s princípom zodpovednosti za výsledok sporového konania v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého vznikol v plnom rozsahu nárok na náhradu trov konania v spore úspešnému žalovanému. Nakoľko si žalovaný v rámci konania žiadne trovy neuplatnil a ani zo spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy vznikli, súd mu nárok na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutie na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.